

det at gaa paa Sagt afhængig af en noget ældre Alder, end her er fastsat. Jeg tror ogsaa, at det vil være i Dyrenes Interesse, og de have jo ogsaa deres Nødvigheder og Interesser, som skulle varetages. Af den offentlige Paataale venter jeg mig adskilligt, og alt, hvad der kan bidrage til at indskrænke Jægerens Antal, er jeg med til, og navnlig til at indskrænke Tallet paa den Slags Jægere, som kun gøre Skade, fordi de anfryde et Dyr uden at dræbe det og derved forårsage det stoffels Dyr store Pinser. Den Slags Jægere vil jeg gerne have helt affastet, om det var muligt.

Hvad nu Fredningsbestemmelserne angaar, der jo have været Genstand for adskillig Omtale, og da ogsaa de i § 6, er det ogsaa min Mening, at man gaar alt for vidt. Man gaar alt for vidt i at give Lov til at fryske ned. Der er af forskellige Talere nævnt flere af de Fugle, som ikke alene ikke gøre Skade, men end ogsaa gøre Nytte, og som nu skulle være fredløse, medens de hidtil have været fredede. Der er f. Eks. de Fugle, som hedde Blishøns —ovre i Sjøland kalde vi dem Sorthøns eller Rørhøns, jeg tror nok, det er den samme Fugl — jeg har ikke lagt Mærke til, at den er bleven omtalt. Den Fugl er jo nu bleven gjort fredløs. Jeg ved nok, at Jægerne ere meget vrede paa den, og at man søger at udrødde den paa enhver Maade: haade Høns og Eg — og en meget ivrig Søger har ogsaa fortalt, at han i meget stor Mængde har ødelagt dens Yngel. — Ligeledes er der Hætteterne, Sjøfugle og Vandstøere, som gentagende ere blevne omtalte af ærede Talere. Jeg kan ganske slutte mig til dem i deres Motivering af at gøre disse Fugle fredede. Vandstøeren optræder vistnok ganske enkeltvis, den ødelægger vist aldeles ikke Fiskebestanden, det er kun Hundestejler, Vandinsekter og den Slags, som den ødelægger, og det kan jo ikke være nogen Skade til. Hætteterne er til Dels en meget nyttig Fugl for Landmanden og gør jo næppe Fiskebestanden Skade, der er værd at tale om. Det samme gælder Sjøfuglen, i England er der end ogsaa sat høj Bøde for at dræbe den, saa med Hensyn til disse Fugle er jeg ganske entig i de Udtalelser, der ere fremkomne. — Jeg synes ogsaa, man gerne kan frede Hornuglen. Hornuglen er jo meget fjelden her i Landet, og af naturhistorisk Interesse vil det dog vistnok være at frede den, nogen videre Skade gør den ikke. I det hele taget staar jeg paa det Standpunkt, at man skal frede vor Dyreverden og vor Fuglverden saa meget som muligt, det er jo en egen Slags Oldtidslevning, vi have til-

bage. Man skal søge at beholde dem saa længe som muligt, de gøre Landstaberne lidelige, saa at man skal bidrage sit bedst mulige til at søge at vedligeholde dem.

Hvad selve Fredningsbestemmelserne i § 14 angaar, da have flere ærede Talere fremført Ønsket om at simplificere dem. Disse Ønsker kunde jeg gaa med til, hvis det ikke gik ud over Fuglene, men det frygter jeg meget for, at disse Fredningsbestemmelser ville bidrage til. Hvor vanskelige end disse Fredningsbestemmelser kunne være at huske, saa synes det for mig at være en beroligende Tanke, at det jo dog kun er Jægerne, i hvis nærmeste Interesse det ligger at gøre sig bekendt med dem, og de saa virkelig gennemgaa deres Jagtkalender desangaaende. Jeg tror, at disse forskellige Fredningsbestemmelser ere fremkomne netop af Hensyn til Fugle- og Dyreverdenen, og at man derfor skal være noget bange for den stærke Simplifikation. Jeg frygter for, at det skal gaa ud over de Interesser, som jeg for min Part ønsker at frede og værne om, men som sagt, kan Simplifikationen foregaa, uden at der sker anden Skade derved, saa skal jeg heller ikke have noget derimod. — Blandt de Dyr, der nu ere gjort fredløse, men som hidindtil have været fredede, er Flagermusen og Muldvarpen. Hvad Muldvarpen angaar, da tør jeg ikke paastaa, om den gør Gavn eller Skade, jeg har ikke tilstrækkelig Kendskab dertil, men tidligere i alt Fald har man ment, at den gør mere Gavn en Skade. Nu er man jo altsaa kommen til den modsatte Opfattelse, men hvorvidt det er rigtigt, ved jeg som sagt ikke. Med Hensyn til Flagermusen, af hvilken vi, saaledes som det ogsaa er blevet fremført, have forskellige Arter, er der slet ikke nogen Begrundelse i Motiverne, hvorfor man nu pludselig vil gøre den fredløs, da den dog ødelægger en Mængde Oldenborrer og stadelige Insekter, saa det forstaaer jeg ikke, jeg ved overhovedet ikke, hvem Flagermusen har fortræddiget, hvormed Flagermusen egentlig har forsynet sig. Jeg kunde ønske at høre den ærede Minister derom, for i Motiverne findes ikke noget om, hvormed Flagermusen har forsynet sig. — Ja saa er der jo paa forskellige Punkter Indskrænkninger og paa enkelte Punkter Udbelser i Henseende til Fredningen, som jeg synes mindre godt om. Der er Skovduerne, de skulle ikke have længere Fredningstid end fra 1ste Februar til 31te Juli — tidligere var det 11te September. De naturkundige sige — og i saa Henseende maa vi jo rette os efter dem, som have iagttaget det — at Ynglen er langtfra voksen den 31te